

Sygn. akt V CSK 279/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa [...] "B." w C.

przeciwko [...] P. [...] S.A. w C.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lutego 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. akt XIX Ga [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną strony powodowej [...] „B.” z siedzibą w C. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 grudnia 2012 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazana w przepisie przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Zdaniem skarżącego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na „kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego w powiązaniu z przepisami prawa procesowego”, przy czym skarżący uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania związał z naruszeniem normy prawnej wyrażonej w art. 698 § 1 k.c. Jednakże wywód prawny przedstawiony przez skarżącego nie przemawia za tym, aby uznać, iż Sąd Okręgowy rażąco

naruszył normę prawną uregulowaną w powołanym wyżej przepisie w ustalonym przez ten Sąd stanie faktycznym. Na uznanie skargi za oczywiście uzasadnioną nie zezwala też fakt jasnego wyjaśnienia kwestii znaczenia braku zgody wydzierżawiającego na dokonywanie przez dzierżawcę wszelkich czynności prawnych zmierzających do udostępnienia używania przedmiotu dzierżawy lub jego części osobom trzecim (zob. wyrok SN z dnia 23 marca 2000 r., sygn. akt II CKN 863/98, OSNC 2000, nr 10, poz. 183, Biuletyn SN 2000, nr 7, s. 9).

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Odnosząc się do wniosku pozwanego [...] P. [...] S.A. z siedzibą w C. o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego należy zauważyć, że zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c., w toku sprawy pełnomocnicy profesjonalni doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, zaś pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Dotyczy to również odpowiedzi na skargę kasacyjną. Pełnomocnik pozwanego nie dołączył do odpowiedzi na skargę kasacyjną strony powodowej dowodu doręczenia drugiej stronie jej odpisu, ani dowodu jej wysłania przesyłką poleconą. W ustawowym terminie do złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną nadał listem poleconym odpis odpowiedzi pełnomocnikowi skarżącego (k. 512 i 531), ale dowód nadania przesyłki poleconej został przedłożony dopiero w piśmie uzupełniającym nadanym po upływie terminu do złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną (k. 532). Skoro uzupełnienie tego braku odpowiedzi na skargę kasacyjną nastąpiło po terminie, a odpowiedź na skargę kasacyjną z tej przyczyny została zwrócona (k. 520), to nie jest możliwe uwzględnienie wniosku w niej zawartego o zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.